

3) Innebär artikel 1.2 d i förordningen att ansökan om verkställighetsförklaring med stöd av det intyg som har utfärdats av domstolen i ursprungsmedlemsstaten kan avslås när den dom som intyget gäller avser en skiljedomsklausul?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, s. 1–23)

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Förenade kungariket) den 23 september 2011 — Fruition Po Limited mot Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

(Mål C-500/11)

(2011/C 370/28)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fruition Po Limited

Motpart: Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

Tolkningsfrågor

1. I en situation där

- a) en medlemsstat hade för avsikt att erkänna ett organ som producentorganisation enligt artikel 11 i rådets förordning [Nr] 2200/96 (¹),
- b) organet hade ett syfte och stadgar som uppfyllde kraven i artikel 11,
- c) organets producentmedlemmar erhöll alla de tjänster som de har rätt till från en producentorganisation enligt artikel 11 och
- d) organet hade gett en entreprenör i uppdrag att tillhandahålla en väsentlig del av tjänsterna, ska artikel 11 då i enlighet med rättssäkerhetsprincipen tolkas så, att det krävs att organet utövar en viss grad av kontroll över entreprenören?

2. Om fråga 1 besvaras jakande, vilken grad av kontroll krävs då enligt artikel 11?

3. Ska organet anses ha haft den grad av kontroll, om någon, som fordras enligt artikel 11 i en situation där

a) entreprenörerna var:

- 1) ett bolag där 93 procent av aktiekapitalet innehades av organets medlemmar, och
- 2) ett bolag där 50 procent av aktiekapitalet innehades av det förstnämnda bolaget när det föreskrivs i dess bolagsordning att beslut ska fattas enhälligt,

b) inte något av företagen hade någon skyldighet enligt avtal att följa organets instruktioner till dem avseende den aktuella verksamheten, men organet

c) och entreprenörerna som en följd av den ovan beskrivna ägarstrukturen agerade med enhällighet?

4. Är det relevant för att besvara de ovannämnda frågorna att

a. det i artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1432/03 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på erkännande av producentorganisationer och förhandserkännande av producentgrupper uttryckligen föreskrevs att "medlemsstaterna skall fastställa på vilka villkor" en producentorganisation får överlämna sina uppgifter till tredje man,

b. den i fråga 1 aktuella medlemsstaten hade underlåtit att fastställa sådana villkor vid den relevanta tidpunkten?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker (EGT L 297, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di Pace di Lecce (Italien) den 13 oktober 2011 — brottmål mot Abdoul Khadre Mbaye

(Mål C-522/11)

(2011/C 370/29)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di Pace di Lecce

Tilltalad i brottmålet vid den nationella domstolen

Abdoul Khadre Mbaye

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 2.2 b i direktiv 2008/115/EG (¹) hinder för möjligheten att tillämpa detta direktiv även om det föreligger nationell lagstiftning (artikel 10 bis i lagstiftningsdekret 286/98 (T.U. 286/98)) som föreskriver utvisning som alternativ till straff för olaglig inresa och vistelse i landet?

2) Utgör detta gemenskapsdirektiv om återvändande av tredjelandsmedborgare hinder för möjligheten att utdöma straffrättsliga påföljder för en utlänning som uppehåller sig olagligt i landet enbart på denna grund, oberoende av om det administrativa förfarandet för återvändande som föreskrivs i nationell rätt och i nämnda direktiv inte har avslutats?

(¹) EUT L 348, s. 98.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av
Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarien) den 18
oktober 2011 — Zuheyr Freyeh Halaf mot Darzhavna
agentsia za bezhantsite pri Ministerski savet**

(Mål C-528/11)

(2011/C 370/30)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Zuheyr Freyeh Halaf

Motpart: Darzhavna agentsia za bezhantsite pri Ministerski savet

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat tolkas så, att en medlemsstat får överta ansvaret för prövningen av en asylansökan när den sökandes situation inte föranleder tillämpningen av den humanitära klausulen i artikel 15 i nämnda förordning och när det beträffande den medlemsstat som har ansvaret enligt artikel 3.1 i förordningen föreligger åtminstone någon av följande omständigheter:

a) när det finns uppgifter och slutsatser i handlingar från FN:s flyktingkommissariat (nedan kallat UNHCR) om att medlemsstaten åsidosätter unionslagstiftningen om asyl med avseende på villkoren för hur asylsökanden tas emot eller på tillgången till eller kvaliteten på förfarandet för prövning av asylansökan, eller

b) när medlemsstaten inte besvarar en framställan om återtagande enligt artikel 20.1 i förordningen, med beaktande av att det i förordningen saknas bestämmelser om iakttagandet av solidaritetsprincipen enligt artikel 80 FEUF?

2) Får en nationell domstol i en medlemsstat, vid vilken det har yrkats tillämpning av artikel 3.2 i förordningen med åberopande av att den medlemsstat som är ansvarig enligt artikel 3.1 i förordningen har åsidosatt unionslagstiftningen om asyl, pröva åsidosättandet av denna lagstiftning och därpå följande rättsverkningar för de rättigheter i unionsrätten som tillkommer en asylsökande vid en eventuell överföring till den ansvariga medlemsstaten, utan att Europeiska unionens domstol — genom utövandet av behörigheten enligt unionsrätten — har konstaterat att medlemsstaten har åsidosatt relevanta unionsrättsliga bestämmelser?

Om frågan besvaras jakande, hänskjuts även följande frågor som avser definitionen av kriterierna för åsidosättande av unionsrätten:

Ska endast allvarliga överträdelser av unionsrätten beaktas, och vilka kriterier ska den nationella domstolen tillämpa för att slå fast dessa överträdelser med avseende på tillämpningen av den bestämmelse i förordningen som ska tolkas?

Är en överträdelse av unionsrätten på området för asyl allvarlig endast om den kränker en rättighet, vilken det än må vara, som tillkommer asylsökanden enligt unionsrätten, eller åsyftas endast ett åsidosättande av rätten till asyl i den mening som avses i artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

Ska enbart överträdelser av villkoren för hur asylsökande tas emot i den ansvariga medlemsstaten prövas när det inte finns grund för att bevilja asyl enligt unionsrättens allmänna kriterier och normer?

3) Vad avses med rätt till asyl enligt artikel 18 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna jämförd med artikel 53 i samma stadga samt jämförd med definitionen i artikel 2 c och skäl 12 i förordning nr 343/2003?

4) Ska artikel 3.2 i förordning nr 343/2003 tolkas så, att en nationell domstol i en medlemsstat får anta att presumtionen om att den enligt samma bestämmelse ansvariga medlemsstaten iakttar principen om "non-refoulement" och utgör ett säkert land i den mening som avses i skäl 2 i förordningen är bruten, utan att Europeiska unionens domstol har slagit fast detta med beaktande av